

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

วิชาทางโลกเข้ามาเหยียบย่ำศาสนา

ก่อนจึ่งหัน

พระเรามาเข้า ๆ เลอะเทอะมากเข้านะ ดูพระแก๊ง ๆ ก้าง ๆ นี่แสดงให้เห็นชัดเจนว่าพระเหล่านี้ไม่เคยอบรม นิสัยแก๊ง ๆ ก้าง ๆ นี่ฝังสันดานมานานแล้ว เวลาเข้ามาสู่สถานที่แปลกหูแปลกตา ควรจะแปลกจิตคิดอะไร ๆ บ้างไม่คิดนะ เช่อ ๆ ซ่า ๆ มาอยู่ที่นี่เมื่อเช้านี้จี่เอาองค์หนึ่ง ล้างเท้าตั้งแต่ตี ๕ ละมั่งจนบ่าย ๓ โมงล้างเท้าเสร็จหรือยังไปดูซิที่อ่างล้างเท้า มันเป็นอย่างงั้นนะ เช่อ ๆ ซ่า ๆ แสดงว่านิสัยนี้ฝังมาตั้งแต่เดิม เข้ามามันถึงหาไปหมดเลยไม่สะทกสะเทือนกับอะไร เมื่อเช้านี้เราจี่เอา ยังหลังไหลเข้ามา ๆ เตี่ยวันนี้พระเณรเราเลอะเทอะมากนะ ไม่ว่าที่ไหน ๆ พวกกันจนจะดูไม่ได้ เอือมระอาอะ เป็นยังไงพระเราดูเราบ้างหรือเปล่า

ประชาชนญาติโยมเขามีหุมีตา พระผู้ดีท่านมีหุมีตา เอือมระอาจนจะตายแล้ว ออกท่านจะแตก บวชเข้ามามากเท่าไรยิ่งทำลายศาสนา ในวัดในวากกลายเป็นส้วมเป็นถ่านของพระของเณรไปหมดนะเวลานี้ ไม่ยกเว้นนะ มันเป็นไปหมดแล้วเวลานี้ เป็นยังไงพวกเราที่มาศึกษาอบรม มีความรู้สึกยังไงบ้างหรือเปล่า หรือจะสร้างแต่ส้วมแต่ถ่านนั่นแหละ ขี้รดหัวพระพุทธเจ้าตลอดไปเถอะ มันเป็นอย่างไง โอ้อ่าฟูฟ่า เป็นพระทันสมัยที่เดียวนะ มีแต่พระทันสมัยทั้งนั้นเวลานี้ ไปที่ไหน โถ กล้อง (ถ่ายภาพ) แขนงคอไปเลย แล้วโทรศัพท์มือถือถือจ้อไปเลย นี่ละพระทันสมัย เก่งยิ่งกว่าศาสดา เหยียบหัวพระพุทธเจ้า เป็นยังไงพวกเรา นี่มีไหมสิ่งทีทันสมัยเหล่านี้ละ มีไหมพิจารณาซิ

มันดูไม่ได้นะเตี่ยวันนี้ เราก็ตาฝ้า ๆ ฟาง ๆ แต่มันก็อดเจอไม่ได้เห็นไม่ได้ พวกกันพิจารณาบ้างซิเข้ามาศึกษาอบรม มายังไงกัน ข้อวัตรปฏิบัติท่านทำกันยังไงให้ดูซิ อย่ามาเช่อ ๆ ซ่า ๆ มันเคยนิสัยสันดานมาแล้ว อย่าเอามาขายในสถานที่นี้ จำให้ดีทุกคนนะพระเณรเราอะ เลอะมากนะเวลานี้พระในเมืองไทยเรา รวมหมดไม่มีข้อยกเว้น เลอะเทอะมากที่เดียว จนจะดูไม่ได้ดูพระดูเณร มันเป็นอย่างไง เขาไม่กล้าพูดแหละ เขายังรู้จักละอายบาปเป็นบาป พระที่สร้างส้วมสร้างถ่านซึ่งเป็นตัวบาปตัวกรรมอันใหญ่หลวงนั้น ทำไมไม่สะดุดใจบ้างมันเป็นยังไง มันน่าคิดไหมพิจารณาซิ

โอย เลอะเทอะมากนะเวลานี้ ในเมืองไทยเรานี้ทั่วไปหมดไม่มียกเว้นที่ไหนทั้งนั้น ท่านเหมือนเรา เราเหมือนท่าน เขาเหมือนเรา เราเหมือนเขา มองไปที่ไหนเห็นแต่สร้าง ส้วมสร้างถ่านคือความเลอะเทอะทำลายศาสนา จากการทำลายตัวเองนั่นแหละ เลอะเทอะ ไปหมดนะเวลานี้ ไปที่ไหนจะดูไม่ได้นะดูพระดูเณร มันเป็นอย่างไงพระเณรเราเวลานี้นะ ว่า บวชเข้ามาเรียนธรรมเรียนวินัย พระพุทธเจ้าสอนว่ายังไงกับความเป็นของเรานั้นจึงเป็นได้ อย่างนี้ เรียนมานี้ โถ ความสูงกับความสำคัญเยื้องยั้งจงหองจรตเมฆนะ แต่การประพฤติ ตัวและจิตใจมันต่ำทรามยิ่งกว่าส้วมกว่าถ่านไปอีก ยังไม่รู้เนื้อรู้ตัวหรือพวกเรา เป็นยังไง โห น่าสลดสังเวชมากนะ ยิ่งมีมากเท่าไรพระเณร ยิ่งเลอะยิ่งเทอะมากเข้า ๆ สุดท้ายก็มีแต่นรกอเวจีเต็มวัดเต็มวา พวกกันจ่านะ เอาให้พร

หลังจั้งหัน

เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๑๓ บาท ๓๒ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑๓๓ ดอลล์ นี่หมายถึงว่าทองคำธรรมดาไม่ใช่ทองคำกองกฐิน คือกฐินมันจะเป็นกอง ๆ หรือเขียนบอกว่ากฐิน ไม่เอามานับเข้าในจำนวนนี้ เช่นว่าวันนี้ไม่ได้ทองคำก็คือไม่ได้ทองคำประเภทนี้ ส่วนทองคำกฐินก็ได้ไปเรื่อย ๆ เวลานี้ทองคำทั้งหมดได้ ๕,๓๙๖ กิโล ที่ยังไม่มอบก็มีนิดหน่อย ยังขาดทองคำอยู่อีก ๑๖๓ กิโลครึ่งจะครบจำนวน ๕๐๐ กิโล ที่เราได้ส่งโรงหลอมไว้แล้วทำให้ได้ทองคำ ๕๐๐ กิโล โรงหลอมเขาจัดเรียบร้อยแล้วให้ครบตามจำนวนที่เราต้องการ ๕๐๐ กิโล ส่งโรงหลอมเขาเรียบร้อยแล้ว ส่วนพอหรือไม่พอนั้นเราจะพิจารณาที่หลังอีก ยังไงขอให้เต็มตามจำนวนนั้นก็แล้วกัน ถึงวันมอบมอบเลย ขาดเหลือเท่าไรค่อยมาพิจารณาที่หลังกัน

สัตว์มากจริง ๆ ในวัดนี้ มีอยู่ทุกแห่งทุกหน พระก็จัดอาหารไว้สำหรับสัตว์ทุกแห่งไปเลย อย่างที่กุฎิเรานี้ไม่มี แต่พระไปจัดไว้ข้างในตะวันตกทางจงกรมของเราตรงนั้นเป็นย่าน ๆ ข้าง ๆ รั้วภายในทางนี้ละ เป็นร้านเล็ก ๆ เป็นแห่ง ๆ ถึงเวลาพระท่านจะนำอาหารนี้ไปวางไว้เป็นที่ ๆ แล้วเขาก็มากินตามนั้น พวกกระรอก กระแต พวกสัตว์ประเภทต่าง ๆ มากินทั้งข้างบนและข้างล่าง มันตกลมาพวกเต่าพวกอะไรก็กินเต็มไปหมด ยิ่งนับวันมากขึ้นทุกวัน เฉพาะกระต่ายมาก เมื่อวานนี้ไปถามดูนกยูงว่ามีตั้ง ๑๓ ตัว แล้วมากขึ้นเรื่อย ๆ นะ เขาอยู่ทางมุมโน้น คือทางโน้นมันโล่ง ถ้าเป็นดงทึบเขาไม่ค่อยมาอยู่เป็นประจำ เขายู่ที่มีป่ามีดงลับปนกันไป อย่างนั้นเขาชอบ

ฟ้าหญิงท่านมาคุยธรรมะรวมเวลาแล้วได้ชั่วโมงกว่านะ ชั่วโมง ๑๐ นาที พอมานั่งปั๊บมีแต่เรื่องธรรมล้วน ๆ เอาเทพมาอัดไว้เลย ท่านมาถึงนี่ยังไม่ถึง ๔ โมง(บ่าย) ขาดอยู่

๑๒ นาที เราดูนาฬิกา ตอนเลิกกันก็ ๕ โมงกว่า มีแต่คุณธรรมะล้วน ๆ ไม่มีเรื่องใดมาเจือปนเลยเมื่อวานนี้ พุทธธรรมะเรื่องจิตตภาวนาและธรรมะภาคทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับการปฏิบัติ ท่านสนพระทัยมาก ท่านตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติจริง ๆ ด้านจิตตภาวนาท่านสนพระทัยมาก นั่งภาวนาทุกคืน ๆ เลย

ฟ้าหญิงท่านก็มาถึง ๒ วัน ตอนเช้าดูไม่สบายในธาตุชั้นธ์ เช้าวานนี้เลยมาไม่ได้ ตอนเย็นเมื่อวานนี้ค่อยมา มากก็พูดแต่ธรรมะล้วน ๆ มาถึงป้านั่งปุ๊บก็พูดธรรมะล้วน ๆ ขึ้นตลอดจนกระทั่งจบ อัดเทปไว้ ชั่วโมงกว่า อัดเทปไว้หมดเมื่อวานนี้ พุทธธรรมะทางด้านจิตตภาวนาล้วน ๆ เลย เพราะท่านสนพระทัยในเรื่องการภาวนามาก เวลานี้รู้สึกว่าจะเข้มข้นเข้าโดยลำดับ

คำพูดที่เรากำลังจะพูดเวลานี้ไม่ได้คิดกันหรือไม่ได้คิด หรือคิดแต่หลงตาบ่วงค์เดี๋ยวนี้ก็ไม่รู้ละ เมืองไทยเรามีทั้งโลกทั้งธรรมอยู่ด้วยกัน ศาสนาก็คือศาสนาพุทธเป็นศาสนาเอกของโลกของสงสาร เมืองไทยเราก็มีพุทธศาสนาเป็นหัวใจ คำว่าโลกก็คือประชาชนคนมีกิเลสทั้งหลาย เรียกว่าโลก คำว่าธรรมก็คือธรรมที่บริสุทธิ์ที่สุดส่วนเลิศเลอสุดยอด มีพระพุทธเจ้าเป็นผู้ทรงค้นพบแล้วนำมาสั่งสอนสัตว์โลก จนเป็นที่ลงใจแก่พุทธศาสนิกชนในเมืองไทยเรา เมืองไทยเราเท่ากับแขนซ้ายแขนขวา คือพุทธศาสนาจัดให้เป็นแขนขวาหรือศีรษะเราก็ได้ ทางโลกให้เป็นแขนซ้าย ทางธรรมให้เป็นแขนขวา นี่เป็นความเหมาะสมกับเราเป็นลูกชาวพุทธ เพราะฉะนั้นการจะปฏิบัติในพื้นที่ของชาวไทยเราซึ่งเป็นลูกชาวพุทธให้เหมาะสมกับความเป็นลูกชาวพุทธ ทั้งโลกทั้งธรรมเหมาะสมกันแล้ว ก็น่าจะปฏิบัติตามแนวทางที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนไว้แล้วโดยถูกต้อง และพวกเราก็เคยปฏิบัติมาแล้วโดยถูกต้องสงบรวมเย็นตลอดมาเช่นเดียวกัน คือทางโลกเป็นทางโลก ทางธรรมเป็นทางธรรม

ศาสนธรรมของพระพุทธเจ้าให้คงเส้นคงวาหนาแน่นด้วย สวากขาตธรรมที่ตรัสไว้ชอบแล้ว อย่ามีสิ่งใดที่เป็นข้าศึก หรือความมัวหมองเข้ามาเกี่ยวข้องกับพุทธศาสนา ซึ่งจะเป็นการเหยียบย่ำทำลายศาสนาให้เสียลงไป แล้วก็เท่ากับเสียคนทั้งชาติอีกด้วย นี่จึงเป็นข้อที่วิตก หลวงตาจะคิดวิตกคนเดียว เป็นบ้าคนเดียวก็ยอมรับในบ้างที่กล่าวกับพี่น้องหลายเวลานี้ คือที่ให้เหมาะสมจริง ๆ ก็อย่างชาวพุทธเราปฏิบัติกันมา แม้ที่สุดตั้งแต่เด็กเล็กที่เข้าไปเรียนหนังสือ เขาไปเรียนหนังสืออยู่ตามวัดตามวา เขาก็ไม่ได้เอาวิชาความรู้ของโลกของสงสารนั้นเข้ามาคละเคล้า หรือเหยียบย่ำทำลายพุทธศาสนาในวัดในวา ในครูอาจารย์ ตลอดถึงแขนงแห่งวิชาทั้งหลายเขาก็ไม่เข้ามาแทรกแซง ไม่มาเหยียบย่ำทำลายเขาอยู่ในวัดเขาอาศัยพระ ถึงเวลาไปเรียนหนังสือเขาก็ไปเรียนตามโรงร่ำโรงเรียนของเขา

เอง พระก็มีหน้าที่ปฏิบัติตัวเองตามหลักธรรมหลักวินัย และเรียนอรรถเรียนธรรมเพื่อปฏิบัติตามเป็นลำดับลำดับมาตั้งแต่ต้นจนกระทั่งบัดนี้

เพราะฉะนั้น หลักวิชาทางโลกกับหลักวิชาทางธรรม ถึงจะเป็นชาวพุทธยึดไว้เป็นหลักเป็นเกณฑ์ เป็นที่กราบไหว้บูชาด้วยกัน แต่ก็ไม่เคยให้หลักวิชาทางโลกเข้ามาคละเคล้ากับวิชาทางธรรม ให้ต่างอันต่างคงหลักเดิมตนไว้ วิชาทางโลกก็ให้เป็นวิชาทางโลกไป ใครมีความสมัครรักใคร่ทางโลกก็เรียนทางโลกไป ผู้ที่เรียนทางธรรมก็เรียนทางธรรมไป เฉพาะพระแล้วเป็นผู้ตั้งหน้าตั้งตาเรียนทางธรรมโดยถ่ายเดียวเท่านั้น ไม่มีวิชาโลกเข้ามาแฝงเลย เพราะวิชาโลกนี้เข้ามา ต้องมาเหยียบย่ำทำลายธรรมซึ่งเป็นของสะอาดเลิศเลอ ให้เศร้าหมองหรือเสื่อมทราม สูญหายอันตรายกันไปได้ เพราะวิชาทางโลกเป็นวิชาของคนมีกิเลส ถ้าเข้ามาคลุกเคล้าตรงไหน ก็เหมือนกับส่วมกับถ่านไปคละเคล้ากันกับสิ่งที่สะอาดสะอาดอันซึ่งมีคุณค่ามีราคาให้เสียราคาราคาไปตาม ๆ กัน จนไม่มีราคาติดตัวอยู่เลยก็ได้

แต่เวลานี้ปรากฏว่าหลักวิชาทางโลกกับหลักวิชาทางธรรม ทางโลกจะหนาแน่นมาก เข้าไปเหยียบย่ำหลักวิชาทางพุทธศาสนาภายในพระภายในเณร ภายในวัดวาอาราม ตลอดถึงสถานที่ต่าง ๆ ที่ตั้งขึ้นเป็นสถานที่ให้การศึกษ เช่น มหาวิทยาลัยสงฆ์ เป็นต้น มหาวิทยาลัยสงฆ์นี้เป็นเรื่องของโลกเกือบจะว่าล้วน ๆ ไปเลย ธรรมะเป็นแต่เพียงเขียนเหยียบขึ้นเพื่อวิชาของกิเลสได้เหยียบย่ำทำลายธรรมโดยถ่ายเดียวเท่านั้น สิ่งเหล่านี้จะว่าอะไรเจริญ เราพิจารณาซิ

หลักวิชาทางโลกเขาก็เจริญของเขาอยู่แล้ว เขาเรียนเต็มเม็ดเต็มหน่วย ออกไปเรียนเมืองนอกเมืองนาเข้ามา มาทำประโยชน์ในเมืองไทยของเรา มีมากต่อมาก ทางพุทธศาสนาของเราก็เป็นคำสอนที่สมบูรณ์แบบทุกแบบทุกฉบับ เอ้า ถ้าพูดถึงเรื่องมรรคเรื่องผล แบบแปลนแผนผังที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนไว้แล้ว ๘๔,๐๐๐ พระธรรมชั้นตรีไม่มีอะไรบกพร่องนี้สมบูรณ์แบบ พระเราที่ตั้งใจมาบวชในพุทธศาสนา ควรจะตั้งใจศึกษาเล่าเรียนตามอรรถตามธรรม และมีความรักใคร่ใฝ่ใจกับการปฏิบัติศีลธรรมไปด้วยดี ๆ สมเพศของพระ ไม่ควรนำวิชาทางโลกซึ่งเป็นความสกปรกโสมนมสำหรับธรรม เข้ามาเหยียบย่ำทำลายธรรม ปล่อยให้ต่างฝ่ายต่างสมบูรณ์พูนผลอยู่ตามแบบของตน แล้วก็จะสมบูรณ์ไปทุกอย่าง สมนามว่าเราเป็นลูกชาวพุทธ วิชาทางโลกเราก็ปฏิบัติ วิชาทางธรรมเราก็เทิดทูน ไม่มากกว่าอย่าไม่มาเหยียบย่ำทำลาย อย่างนี้จะเป็นความเหมาะสมมาก

เวลานี้คละเคล้าขึ้นมามีแต่วิชาทางโลกเข้ามาเหยียบย่ำทำลายศาสนา สุดท้ายศาสนา วัดวาอารามพระเณรนี้กลายเป็นโลกเป็นสังสาร เป็นส่วมเป็นถ่านไปหมด เรียนวิชา

ทางธรรมก็เรียนเพื่อก้าวเหยียบขึ้นไปหากิเลสโดยถ่ายเดียว แล้วก็กลายเป็นเรื่องนำกิเลสเข้ามาเหยียบศาสนาธรรม จนจะไม่มีเหลือแล้วพุทธศาสนาของพระพุทธเจ้าเราเวลานี้ มีแต่เรื่องวิชาสกปรกเข้ามาเหยียบย่ำทำลาย ตามภาษาบาลีภาษาของพระพุทธเจ้า ท่านไม่บอกวิชาทางโลก ท่านบอกว่า ตีรัจฉานวิชา คือวิชาของสัตว์โลกผู้ยังติดข้องพัวพันอยู่กับโลกกับสงสาร แผลออกเป็นอย่างนั้น ท่านจึงไม่ให้เข้ามาคละเคล้ากัน

ใครที่ต้องการวิชาทางโลกก็ให้แยกไปเรียนทางโน้น ผู้ต้องการศีลธรรมเพื่อความดีงามจากศีลจากธรรม ก็ให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติศีลธรรมด้วยความสนใจใคร่ต่อธรรมจริง ๆ มีหิริโอตตปปะ ความสะตุงกลัวต่อบาปต่อกรรม มีความขะเขย่งต่อสิ่งเลวร้ายทั้งหลาย ตามแนวทางธรรมที่ท่านสอนไว้ซึ่งเป็นความถูกต้องแม่นยำอยู่แล้ว ต่างฝ่ายต่างไม่มาคละเคล้ากันอย่างนี้จะสมเหตุสมผลกับเมืองไทยเราเป็นเมืองแห่งชาวพุทธ วิชาทางโลกเราก็เรียนมาตั้งตีกด้าบรรพ์ วิชาทางธรรมก็ถือเป็นธรรมชาติที่เทิดทูนหัวใจเรา มา กราบไหว้บูชา มาตั้งตีกด้าบรรพ์จนกระทั่งปัจจุบันนี้ สิ่งใดที่จะเป็นข้าศึกต่อธรรมจึงไม่ควรนำสิ่งนั้นเข้ามาเหยียบย่ำทำลาย เช่น วิชาทางโลกแยกให้เป็นทางโลกไป ไม่มีอะไรบกพร่อง ไม่มีอะไรเสียหาย ทางโลกเข้าเรียนไปทางโลก อยากรจะเรียนถึงชั้นไหน จรวดดาวเทียมก็เรียนได้ ไม่มาก้าว่าย ไม่มาเหยียบย่ำกัน

วิชาทางธรรม เอ้า เรียนเอาปฏิบัติไปจะให้ถึงมรรคผลนิพพานอันเป็นแดนของพระพุทธเจ้าสถิตอยู่ ตลอดสาวกทั้งหลายสถิตอยู่ก็ เอ้า เรียนไปปฏิบัติไป ไม่ปิดตันอันตั้นะ เปิดทางตลอด ธรรมของพระพุทธเจ้านี้เปิดทางตั้งแต่พื้น ๆ คือ ทาน ศีล ภาวนา เป็นจริตินิสัยอันดีงามของคนผู้มีธรรม มีความสงบร่มเย็นในตนและครอบครัวตลอดส่วนรวมเรื่อย ๆ มาอย่างนี้ เอ้า นี่ก็ให้ปฏิบัติไป พระผู้ที่ตั้งหน้าตั้งตาเรียนปฏิบัติทางศาสนาก็ให้ตั้งหน้าตั้งตาสลัดปิดออกให้หมดเรื่องของโลก ศีล สมาธิ ปัญญา เป็นสมบัติของพระ ให้นำมาประพฤติปฏิบัติ ให้เคารพศีล ให้เคารพธรรม หิริโอตตปปะ มีประจำตัว ชื่อว่าเป็นผู้มีศาสตาคุ้มครองรักษาตลอดเวลา เพราะเป็นผู้มีธรรมมีวินัยซึ่งเป็นองค์แทนศาสตาค้อมครองเราอยู่แล้ว ๆ ผู้ปฏิบัติหรือผู้บวชมาควรจะแยกเข้ามาเป็นอย่างนี้ ไม่ควรจะมาคละเคล้ากัน

แล้วจะเอาอะไรมาเป็นอำนาจบาตรหลวง ก็มองหาไม่เห็นนะ ที่ว่าจะเอาวิชาทางโลกเข้ามาเหยียบย่ำทำลายธรรม เพราะเหตุผลกลไกอะไร มันก็มองไม่เห็นเหมือนกัน ถ้าเพื่อความเจริญของโลกให้ตามโลกทัน ใ้โลกจะตามมันทันได้ยังไง โลกก็คือกิเลสตัณหา มันอยู่หัวใจสัตว์ มีแต่กิเลสตัณหา มันมาลากธรรมเข้าไปเหยียบย่ำทำลายเท่านั้น แล้วเรียนวิชา

ทางโลกในเพศของพระในวัดในเวลานี้จะมีความเจริญรุ่งเรืองสว่างงามไปที่ตรงไหน มันมองไม่เห็น แต่ถ้าผู้ปฏิบัติตามหลักของศีลของธรรมแล้วสว่างงามมาก อยู่ที่ไหนงามหมด เพราะทำตามสวากขาตธรรมที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ชอบแล้วทุกอย่าง ศีลก็สมบูรณ์ สมาธิ ปัญญา วิมุตติหลุดพ้นก็จะสมบูรณ์ไปโดยลำดับเพราะการประพฤติปฏิบัติ ตามหน้าที่ของพระที่บวชมาแล้วเพื่อคุณงามความดีโดยถ่ายเดียว

ความดีเหล่านี้จะปรากฏขึ้นที่ใจของผู้ปฏิบัติไปเรื่อย ๆ แล้วก็ไม่มีการก้าวก่ายกัน ทางศาสนาให้เป็นศาสนาไป ทางโลกให้เป็นทางโลกไป ให้แยกไปทางโลกทางธรรม เหมือนเป็นคนละฝั่ง ฝั่งนี้เป็นฝั่งธรรม ฝั่งนั้นเป็นฝั่งโลก ไม่ได้ขัดกัน เอ้า ใครจะก้าวทางไหนก้าว ใครจะก้าวทางธรรมก็ก้าวอย่างนี้จะมีความราบรื่นดีงาม เหมือนกับที่ปุ่ยาตาทายบรรพบุรุษนำหรือกราบไหว้พุทธศาสนา ปฏิบัติต่อศาสนา และทางโลกมานมนานจนกระทั่งบัดนี้ รู้สึกราบรื่นดีงามมาตลอด

แต่มาปัจจุบันนี้แล้วรู้สึกวกิเลสมันรุกล้ำเข้ามาเรื่อย ๆ เรียนวิชามีแต่เอากิเลสเข้าเป็นเจ้าหน้าเจ้าตา เจ้าชื่อเจ้าเสียง เจ้ายศถาบรรดาศักดิ์ แล้วความเยอหยิ่งจองหองก็ไปตาม ๆ กัน เหยียบศาสนาไปด้วยกัน ๆ เวลานี้มันเข้าขั้นที่ว่ามองยากแล้วนะ อย่างน้อยเรียกว่ามองยาก ศาสนาคืออะไร โลกคืออะไร มันเป็นโลกไปเสียหมดแล้วเวลานี้ แม้แต่พระแต่เถรในวัดในวาเรา มันเป็นธรรมตั้งแต่สีผ้าเท่านั้น กับหัวโล้นโกน หมาโกนก็ได้หมาก็เป็นหมาหัวโล้นได้ ไปอัครรรยอะไร ผ้าเหลืองไปปกคลุมกองขี้ก็ปกคลุมได้ แต่อันนั้นก็เป็นที่ ผ้าเหลืองเป็นผ้าเหลือง มันให้ความวิเศษวิโสอะไรกับผ้าเหลือง นี่เป็นเครื่องหมายเท่านั้นเอง ถ้าบวชมาไม่ตั้งใจประพฤติปฏิบัติอย่างนี้แล้วก็เหลวแหลกแหวกแนว ตั้งหน้าเป็นผู้ทำลายศาสนาในเพศของพระของเถรเรา ในวัดในวา เป็นสนามรบของกิเลสเข้ามาเหยียบย่ำทำลายธรรมไปหมด หากความเจริญรุ่งเรืองไม่ได้

ถ้าพูดถึงเรื่องวัดก็วัดที่ไหนจะมีมากกว่าในเมืองไทยเรา พระเถรที่ไหนจะมีมากกว่าพระเถรในเมืองไทยเรา แต่การปฏิบัติตัวให้เป็นศีลเป็นธรรมตามทางของศาสดาที่ทรงบัญญัติไว้แล้วนั้นมีหรือไม่มี เป็นข้อคิดอยู่อย่างหนักนะตรงนี้ ถ้าว่ามีเอามาละละล้ากันทำไม เรื่องที่เป็นภัยต่อศาสนามีอยู่ทำไมไม่แยกออก เอามาละละล้าทำไม มาเผาศาสนาทำไม ศาสนามีความบกพร่องอะไรจึงต้องเอาสิ่งเหล่านี้เข้ามา ถ้าเข้ามาเสริมเสริมตรงไหน มันไม่เห็นที่ว่าเสริม ถ้าเข้ามาเหยียบย่ำทำลายถูกต้อง ว่างั้นเลย

ศาสนาสมบูรณ์แบบทุกอย่างแล้ว ศาสดาก็เป็นศาสดาองค์เอก พระสาวกก็สาวกองค์เอกเป็นผู้สิ้นกิเลสโดยสิ้นเชิง นำศาสนามาสั่งสอนสัตว์โลก เราปฏิบัติบูชาอยู่นี้ก็เอา

พุทธศาสนา พระธรรม พระสงฆ์มาปฏิบัติบูชา ก็เป็นความสวยงามมาตลอด ๆ นี่ศาสนาเสียหายที่ตรงไหนพิจารณาซิ จึงต้องเอาพวกบุตรพวกคุณคือความรู้ทางโลกทางสงสาร ตีรัจฉานวิชาเข้ามาคละเคล้าแล้วเป็นเครื่องประดับศาสนาอย่างนั้นหรือ มันประดับที่ตรงไหน บุตรคุณเอาไปประดับทองคำมีอย่างหรือ เอ้า พิจารณาซิ เอาบุตรคุณไปประดับทองคำมีอย่างที่ไหน บุตรคุณก็คือคนมีกิเลส เรื่องของกิเลสเข้าไปประดับทองคำ ก็คือธรรมคำสั่งสอนพระพุทธเจ้านี้เลิศเลอสุดยอดแล้ว เอาไปประดับได้ยังไง นอกจากเอาบุตรคุณไปปะกลงไปให้แหลกเหลวไปหมด เป็นกองขี้ไปด้วยกันเท่านั้น ไม่เห็นมีความสง่างาม จากการที่เอาความรู้ทางโลกเข้ามาประดับศาสนาเลย นี่ละควรจะได้พิจารณาเรื่องเหล่านี้ละ

เราในฐานะเป็นธรรมด้วยกัน เราเป็นลูกชาวพุทธ ทั้งพระทั้งฆราวาสเป็นลูกชาวพุทธด้วยกัน ควรจะพึงเหตุผลกลไกที่เหมาะสมดั่งงาม หรือไม่เหมาะสมดั่งงามอะไรแยกแยะออกไปปฏิบัติ จึงจะสมชื่อสมนามว่าเรารักษาทั้งทางโลก รักษาทั้งทางศาสนาของเรา จะไม่มีอะไรบกพร่อง ถ้ามีการแยกแยะให้รู้ตามเหตุตามผลว่าควรหรือไม่ควรแล้วนะ อันนี้เดี๋ยวนี้มันกำลังกำเร็บสืบสาน ในวัดในวามิแต่วิชาทางโลกเต็มวัดเต็มวา คัมภีร์เต็มแต่มันไม่สนใจ เรียนวิชาทางธรรมก็เรียน แต่เรียนเป็นทางเดินหรือเป็นเชิงเหยียบขึ้นของกิเลส หิริโอตตปปะ ความสะดุ้งกลัวต่อบาปไม่มีในหัวใจของพระ กิริยาของพระ การประพฤติตัวของพระเหลวแหลกแหวกแนวไปหมด ดังที่เห็นอยู่เวลานี้มันเป็นอย่างพิจารณาซิ ไม่จำเป็นจะต้องให้ใครมาบอกเรา เราเป็นผู้ทำเองไม่มีใครรู้อย่างกว่าเรา การทำสิ่งเหล่านี้ละ แล้วมันเป็นของดีแล้วหรือ พิจารณาซิ มีหน้าซำยังจะเอาวิชาทางโลกเข้ามาเหยียบย่ำทำลายศาสนาเข้าไปอีก สุดท้ายศาสนาก็มีแต่คัมภีร์ ตัวคนก็เป็นบ่อของส้วมของถ่านไปเสียทั้งนั้น

(เสียงหมาเห่าขึ้น)

นั่นเห็นไหมละ มันเป็นอย่างนี้ เมื่อวานนี้ก็ได้เทศน์ วานขึ้นก็ได้เทศน์ไอ้หยองเรามันรู้ใครแต่งตัวแบบเปรตแบบผี ปล่อยหีปล่อยห้ามาแล้ว หมาไอ้หยองเรามันจะเห่า เมื่อ ๒-๓ วันเราก็ตเทศน์ มันแต่งตัวอะไรมนุษยชาติไทยของเรา มันจึงไม่มองดูหน้าดูหลัง มีแต่ความฟุ้งเฟ้อเห่อเหิม การแต่งเนื้อแต่งตัว เอาลิง เอาค่าง บ่าง ชะนี สัตว์เดรัจฉานมาเป็นครูของชาวพุทธอยู่ในเมืองไทยเรา หากภูหาระเบียบไม่มี มันนำดูแล้วหรือ พิจารณาซิ บ้านเมืองเขาเมืองอื่นเมืองใดเขามีภูมิเกณฑ์ มีข้อบังคับ บ้านไหนการแต่งเนื้อแต่งตัวของเขายังมีกฎมีระเบียบ แต่เมืองไทยเราเป็นอย่างนี้ มองดูแบบหมาเหมือนหมา มองดูแบบอะไรเมืองไทยเรามีทุกแบบอยู่ในนั้นหมด ทุกอย่างเป็นอย่างนั้นนะ ดูไม่ได้เลยมันเป็นยังไง ความฟุ้ง

เพื่อเห่อเหิมหรือจะพาทำนทั้งหลายเหาะเหินเดินฟ้า ได้รับความสุขความเจริญ คนจะตาย อยู่เวลานี้เป็นเหมือนหมากัดกันก็เพราะกิเลสตัณหามั่นรุนแรงนั่นเอง ให้อูฐ

ผิวไม่รู้ผิว เมียไม่รู้เมีย ไม่มีขอบเขตเหตุผล มีแต่กิเลสตัณหาไฟลามป่าไปตลอด เวลา เวลานี้เมืองไทยเราเป็นอย่างนี้นะหาหลักหาเกณฑ์ไม่ได้ ต่อไปได้ไม่ดีพระบวชมานี้จะ ตัดเสื่อตัดกางเกงทำให้ทันสมัยเหมือนโลกเขา เอาหมวกแก๊ปมาใส่ หมวกพระละซิ จะว่ายัง ไง ก็ให้มันทันสมัยละซิ ผ้าสบง จีวร สังฆาฏิ บริหาร ๘ ที่พระพุทธเจ้าทรงมอบให้ทั้งเข้าป่า หมด เอาแต่เครื่องประดับตกแต่งของหมู่ของหมา ของเปิดของไก่ ของสัตว์เดรัจฉานมาใช้ เต็มตัวพระเต็มตัวเณร เรากลัวเหมือนกันต่อไปนี้ เพราะจิตใจมันต่ำทราวมลงมาก ๆ มันจะ ทำได้ทุกอย่าง ความต่ำทราวมนี้จะไม่อายุใครนะ ถ้าเป็นเรื่องของธรรม หิริโอตตปปะมี ควร หรือไม่ควรรู้จักกันทันที

ถ้าเป็นเรื่องของกิเลส โอ้ย.ไม่มีอะไรตื้อเกินกิเลสนะ พอมือสอดได้สอดเข้าไป แขน สอดได้สอดเข้าไป อะไรสอดได้สอดเข้าไป อย่างนี้ละ อะไรผ่านเข้ามาในเมืองไทยไม่ได้คว่ำ มับ ๆ ไม่ได้คำนึงเหตุผลต้นปลายว่าควรหรือไม่ควรบ้างเลย นี่เสียตรงนี้นะ เมืองไทยเรา ให้พิจารณาบ้างนะ การแต่งเนื้อแต่งตัวนี่ก็เป็นเครื่องสื่อแสดงให้เห็นจิตใจที่ต่ำทราวม หรือ จิตใจที่มีหลักเกณฑ์ จิตใจที่มีอรรถมีธรรมต้องมีหลักมีเกณฑ์ซิ จิตใจไม่มีอรรถมีธรรมเลว ไปหมดเลย อะไรมาคว่ำมับ ๆ เหมือนสัตว์ตัวหนึ่งมันดูได้ไหม พิจารณาซิ แล้วใครจะสอน ท่านทั้งหลาย ใครสอนก็ติดท่านติดเรา เราติดเรา เราก็ตัดเขา ต่างคนต่างติดกัน พุดก็เกรง ออกเกรงใจกัน เมื่อเกรงออกเกรงใจกันกิเลสก็สนุกทำหน้าที่การงานเหยียบอยู่บนหัวกันและ กันนั้นแหละ แล้วก็มีความเลอะเทอะเต็มบ้านเต็มเมือง ใครเตือนกันก็ไม่ได้เพราะเกรง ออกเกรงใจกัน

ถ้ามีธรรมมาเตือนแล้วเตือนตามความผิดถูกชั่วดี ดังที่กล่าวมานี้เอาธรรมมากล่าว มันขัดต่ออรรถต่อธรรมยังงี้ก็สอน ผู้ที่มุ่งอรรถมุ่งธรรมแล้วให้แก้ไขตัดแปลงตามนั้น ก็ เป็นความถูกต้องดีงาม เพราะสอนเพื่อความเป็นคนดีของดี ไม่ได้สอนเพื่อการทำลายกัน ควรพิจารณาบ้าง ไปที่ไหนดูแล้วดูไม่ได้นะ มันเลอะเทอะมากทีเดียว ยิ่งผู้หญิงนี้แหละจัด จ้านมากทีเดียว เอ้า พุดตรง ๆ อย่างนี้แหละ โอ้ย.แต่งเนื้อแต่งตัวอยากให้ผู้ชายดูที่มัน มัน ดูแล้วมันก็รู้ว่าที่มันก็มีอยู่แล้ว มันเป็นบ๊ออะไรนักหนา แต่งเนื้อแต่งตัวสะวัดสะวัด เปิด หน้าเปิดหลัง เราจะได้เตรียมตัวไถ่ขึ้นซิ เป็นเหมือนไถ่ดำเขามีนในการ์ตูน เราไปเห็นใน การ์์ตูนมันก็สะตูดใจ เลยไม่ลืมนะ อย่างนี้แหละถ้ามันสะตูดมันไม่ลืมน คือการ์์ตูนนั้น มันมี หมาดำตัวหนึ่งหูดูป ๆ แล้วมีผู้หญิงคนหนึ่งเขานุ่งผ้ามาข้างหนึ่งหนีบเสียหมด ข้างหนึ่งยัง

ไม่ได้หนีบ เดินมานั้นไอ้ตูปมันก็โดดเข้าไปก็ไปคาบผ้าชิ้นที่ยังไม่หนีบ ทางนี้ก็ลงไปตบหัวเขา มึงคาบทำไมอย่างนั้นนะ ผู้หญิงคนนั้นตีหัวไอ้ตูป มึงคาบทำไมวะ มันก็ตอบว่า ตรงนี้ยังไม่หนีบมันว่าเห็นไหมล่ะ คือถ้าหนีบหมดแล้วจะเห็นหมดที่มันเลย หมาก็หายสงสัย หมาก็มาเตือนมันบงกพร่องตรงนี้ ยังไม่เปิดเผยเต็มทีวิชาหมาเดือน ๙ เข้าใจไหม

พวกเราอยากเป็นหมาเดือน ๙ กันเหอ เมืองไทยทั้งประเทศ ถ้าไม่อยากเป็นหมาเดือน ๙ เดือน ๑๒ กันให้มีขอบมีเขต เราเป็นลูกชาวพุทธมีหลักมีเกณฑ์มีศาสนา ควรจะมีพิธีโอดตูปปะ ควรจะมีสถานที่ควรไม่ควรยังไง ไม่ไปว่ากันละ นอนอยู่ในห้องอยากทำอะไรก็ได้ ไม่มีใครไปเกี่ยวข้อง แต่เมื่อออกมาสู่ที่เปิดเผยที่ชุมนุมชน คละเคล้ากันด้วยความงามหรือไม่งาม ควรหรือไม่ควรแล้ว ควรจะพิจารณาสิ่งเหล่านี้ก่อนอื่น ๆ ก่อนที่จะออกสังคมาคละเคล้ากัน พวกกันจำเอานะ โห.เลวเข้าไปทุกวัน ๆ นะเวลานี้

นี่หลวงตาพูดอย่างนี้ ท่านทั้งหลายว่าหลวงตาพูดหยาบเหอ สิ่งที่ท่านทั้งหลายทำอยู่นี้จนกระเทือนธรรมของพระพุทธเจ้า กระเทือนมากขนาดไหนพูดออกมาเพื่อแก้เพื่อไขเพื่อชำระสะสาง เป็นความเสียหายแล้วเหอ ผู้ที่ทำอย่างนี้ทำความเสียหายมากขนาดไหน จนกระทั่งเลอะเทอะไปหมดแล้วเวลานี้ นี่ละกิเลสตัณหาเวลามันหนาแน่นเข้า มันไม่รู้บุญรู้บาป ไม่มีพิธีโอดตูปปะ เลย สวมได้สวมใส่ไปเลย แหกไปหมด นี่มันเกิดขึ้นจากอันนี้แหละ การแต่งเนื้อแต่งตัวอยากให้เราชมเชยว่า เป็นคนสวยคนงามนำดูน่าชม แต่กิเลสมันติดตามเอาไฟเผาหัวอกอยู่ในนั้นเห็นไหม ธรรมท่านดูหมดนี้ อันนี้เป็นเครื่องหลอกของกิเลส ให้มนุษย์ทั้งหลายเป็นบ้ากันต่างหาก ให้จำเอานะ วันนี้พูดถึงเรื่องวิชาของศาสนากับวิชาของโลกมาคละเคล้ากัน เราก็พูดตามหลักความจริง

อ้าว ถ้าเห็นว่าเราพูดนี้ไม่ถูกจะค้านมาค้านได้ เราเป็นนักธรรมะด้วยกัน ผิดจะยอมรับว่าผิด ถูกต้องยอมรับกันว่าถูกต้องถึงถูกต้อง เรียกว่านักธรรมะ ผู้ปรับปรุงแก้ไขเพื่อความดีงามแห่งชาติไทยและศาสนาไทยของเรา ก็พูดกันอย่างนี้ นี่ก็ได้พิจารณาแล้วถึงนำมาพูด ถ้าเห็นว่ายังไม่ดี อันไหนที่ดีกว่านี้เอามาพูด หลวงตาบ๊วจะเป็นผู้ฟัง เพราะหลวงตาบ๊วก็เป็นผู้อุตสาหะพยายามปฏิบัติบำรุงรักษาตนมาตั้งแต่วันบวชจนกระทั่งปานนี้ ก็ยังหาข้อสงสัยหรือความไม่ดีงามของตัวเองที่ตรงไหนไม่ได้ เราไม่เห็น เราภูมิใจด้วยการปฏิบัติในศีลในธรรมของเราตลอดมา

ไปที่ไหนอบอุ้นไปหมด จะอดบั้งอิมบั้งหัวใจเราไม่ได้เดือดร้อน สังขารร่างกาย บางทีอดข้าวนี้ฟาดเสียจนไปเดินบิณฑบาตในบ้านเขา ไม่ถึงหมู่บ้าน ก็เคยเล่าให้พี่น้องทั้งหลายฟัง นี่คือทรมานใจตัวมันพยศ ตัวมันต่อต้านทุกอย่าง มันเกี่ยวกับร่างกาย ถ้าร่างกาย

มีกำลัง ก็เลสมันก็เสริมกันขึ้นเพราะเหล่านี้เป็นเครื่องมือของกิเลส เมื่อเสริมกันขึ้นแล้ว กิเลสมากขึ้น ๆ ก็ทำจิตใจของเราที่มีธรรมะนั้นให้อับเฉา ดีไม่ดีจมทะเลไปเลยก็ได้ จึงต้อง ได้ฝึกกรรมทุกอย่าง ถึงจะหิวขนาดไหน บิดขนาดไหน หมูบ้านเขาไม่ถึงหมูบ้านเขาก็ตาม พักในกลางทาง เอ้า พัก ร่างกายมันไปไม่ได้ แต่ใจมันดีนี่ จะเหาะเหินเดินฟ้าอยู่ที่ใจ นี่เห็น ไหมมันเข้ากันได้ไหมล่ะ ร่างกายจะก้าวไม่ออก แต่จิตนี่เหมือนจะเหาะเหินเดินฟ้า ต่างกัน ไหม จิตกับร่างกาย ถึงขนาดที่มาได้กัน ในเวลาที่นั่ง นั่งก็ไม่นั่งเฉย ๆ นั่งพิจารณา ร่างกาย ไปไม่ได้แต่จิตมันหมุนของมันอยู่ตลอดเวลา นี่คือการรักษาศีลรักษารธรรม เรารักษาธรรมใน ธรรมทั้งหลาย ร่างกายจะแตก เอ้า ถึงกาลจะแตกก็ให้แตก

เวลาไปนั่งอยู่ในสถานที่เช่นนั้นแล้ว ความพิจารณาก็พิจารณาในจิตอยู่ตลอดเวลา กิเลสกระชับขึ้นมาแล้วนะ เราจึงเรียกว่ากิเลสเกิด ธรรมเกิด เบื้องต้นกิเลสเกิดขึ้นเสียก่อน พอไปนั่งอยู่กลางทาง ขึ้นมาลอย ๆ ในใจนะเป็นคำ ๆ ขึ้นมาในใจของเรา นี่เห็นไหมว่าขึ้น นะ ท่านอดอาหารจะฆ่ากิเลสให้ตาย แต่เวลานี้กิเลสยังไม่ตาย ท่านกำลังจะตายรู้ไหม นี่ละ กิเลสกระตุกเราเพื่อให้เรามีจิตใจอ่อนแอแล้วก็วิ่งตามกิเลส กิณก็ให้ท้องป่องนอนเหมือน หมูไป คราวหลังนี้ปีขึ้น นี้เรียกว่าธรรมเกิดนะที่นี้ เบื้องต้นกิเลสเกิดเสียก่อน ที่ว่านี่เห็น ไหมท่านอดอาหารจะฆ่ากิเลสให้ตาย แต่เวลานี้กิเลสยังไม่ตาย ท่านกำลังจะตายรู้ไหม นี่ กิเลสกระตุกเราให้เราอ่อน ทางนี้ก็ขึ้นรับกันเลย มันขึ้นด้วยกัน จึงเรียกว่าธรรมเกิดคราวนี้ นะ นั่นกิเลสเกิดเสียก่อน

พอกิเลสเกิดขึ้นไปแล้วทางนี้ก็ขึ้น..ธรรม การกินนี้ก็กินมาตั้งแต่วันเกิด นั่นฟังซิ นี่ ธรรมขึ้นมาแล้วนะ ขึ้นมาในใจ เป็นคำ ๆ ขึ้นมาแบบเดียวกัน การกินนี้เราเคยกินมาตั้งแต ่วันเกิดก็ไม่เห็นวิเศษวิโสอะไร การอดอาหารเพียงเท่านี้จะตายหรือ เอ้า ตายก็ตาย นั่นเห็น ไหมล่ะ คือไม่เห็นวิเศษวิโสอะไร กินมากก็วันก็คืน แต่อดอาหารเพื่ออรรถเพื่อธรรมเพียง เท่านี้จะตายหรือ เอ้า ตายก็ตาย ฟุ้งเลย ไม่สนใจ มันจะอ่อนขนาดไหน ไปกินข้าวกลับมา แล้วแข็งยิ่งกว่าม้าแข่งอีก สังขารร่างกายมีกำลังรวดเร็ว แต่เรื่องจิตใจมีกำลังช้ามากทีเดียว จึงได้บำรุงรักษาเต็มเม็ดเต็มหน่วย อาหารนี้ สมมุติว่าเราไปนี้ไปถึงหมูบ้าน ไปฉันทัน สเสร็จแล้วมานี้ม้าแข่งสู้ไม่ได้ กำลังวังชามีทุกอย่างขึ้นอย่างทันทีทันใด แต่จิตขึ้นได้ยากนะ จึงต้องบำรุงจิตให้เต็มเหนี่ยว

นี่ละการปฏิบัติตัวเอง เราจึงไม่เคยเห็นได้ตำหนิติเตียนที่ตรงไหน แล้วการปฏิบัติ มานี้ก็ไม่เห็นผิดที่ตรงไหน จนกระทั่งได้ผลเป็นที่พอใจจากความปฏิบัติถูก แล้วมาแนะนำ สั่งสอนโลกเวลานี้ เราก็ไม่ได้สงสัยว่าการสอนนี้ผิดไปที่ตรงไหน เพราะการปฏิบัติมาก็ถูก

ต้อง ผลคือธรรมเต็มหัวใจได้มาสอนโลกก็ถูกต้อง จนหาที่ตำหนิไม่ได้แล้ว การสอนโลกที่กำลังคละเคล้ากันด้วยกับพินกับไฟกับน้ำกับท่า หาราจะที่จะเอาเป็นขึ้นเป็นอันไม่ได้ ได้แก กิเลสกับธรรมคละเคล้ากัน วิชาทางโลกวิชาทางธรรมเข้ามาติดกันอยู่อย่างปัจจุบันอยู่นี้ อย่างชาติไทยของเราก็เป็นชาติแห่งนักปราชญ์ แล้วทำไมจึงมาทำอย่างนี้กันได้ลงคอ มันสมควรแล้วหรือ การพูดเช่นนี้เป็นความผิดแล้วหรือ เอ้า พิจารณาซิ ควรแยกแยะกันออกซิ วิชาทางโลกให้เป็นวิชาทางโลก สมบูรณ์แบบตามเขา ใครสมัครจะเรียนทางโลก เอ้าไป วิชาทางธรรมให้เรียนทางธรรม ปฏิบัติตามธรรมเพื่อบุญเพื่อกุศล เพื่อมรรคผลนิพพาน ไม่มีใครมาขัดมาแย้ง ผลจะเป็นของผู้ทำดีทำชั่วโดยถ่ายเดียวเท่านั้น คนอื่นไปแบ่งไปแยกไม่ได้ คนทำชั่วทำมากขนาดไหน จะไม่มีใครแบ่งหนักแบ่งเบาให้เขาได้เลย คนทำดีก็เหมือนกัน ทำดีมากมายขนาดไหนไม่มีใครมาแย้งชิงเอาไป จะเป็นความดีของผู้นั้นตลอดไป ให้จำเอานะ

นี่เราพูดถึงเรื่องศาสนา เรื่องวิชาทางโลกเข้ามา ไม่ได้บอกว่าเข้ามาคละเคล้า เข้ามาเหยียบย่ำศาสนาว่าอย่างนั้น เวลานี้กำลังตั้งขึ้นทุกแห่งทุกหน ให้ทันกันกับโลก เพื่อศาสนา มีหน้ามีตา มีชี้หมู่ชี้หมาอะไรเราก็ไม่ทราบนะ เอาเทวทัตมาเหยียบหัวพระพุทธเจ้า เป็นความฮือฮาขึ้นว่ามีหน้ามีตาอย่างนั้นหรือ เอาเทวทัตมาเหยียบหัวพระพุทธเจ้า มีหน้ามีตาแล้วหรือ เทวทัตอย่างนั้นก็มีความเลวทราม เรียกว่าวิชาของทางโลก ที่เหยียบย่ำทำลายศาสนามล่มจม เข้ามาเหยียบพระพุทธเจ้า เหยียบศาสนาให้แหลกเหลวไปตาม นั้น หรือคือความมีเกียรติของชาติไทยเรา เอ้า พิจารณาซิข้อนี้ละ เอาละ วันนี้พูดเพียงเท่านี้แหละ สายแล้ว

โยม หลวงตาหนูถามนิตหนึ่งได้ไหมคะ พอดีไปอ่านธรรมคู่แข่งขันที่หลวงตาเขียน เขาบอกมารมี ๕ ชนิด ทีนี้ อภิสังขารมาร คืออะไร

หลวงตา อภิสังขารมาร มารในจิต คือความคิด ความปรุ้งนี้ เป็นมารอันหนึ่งของเรา เราจะทำอะไร ๆ นี้เราต้องคิดเสียก่อน แล้วกิเลสมาคิดก่อน สมมุติว่าเราคิดว่าจะไปเดินจงกรม กิเลสคิดปู้ขึ้นมาว่าพักสักเสียก่อนเข้าใจไหม อภิสังขารมาร ความคิดเป็นสังขารเป็นมาร

โยม แล้วมันเหมือนกับขันธมารไหม เพราะขันธมารมันก็มี

หลวงตา รวมขันธมาร รูปขันธ์ เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณไปเรื่อยรวมไปหมด ขันธมาร

โยม แต่อันนี้แยกย่อยออกมา

หลวงตา เออ ย่อยออกมา อภิสังขารมารก็แยกไปอีก ละเอียดเข้าไปอีก เข้าใจเหรอ
โยม ที่นี่อีกตัวหนึ่งหลวงตา

หลวงตา ตัวไหน

โยม เทวบุตรมารนี่

หลวงตา อ้อ เทวบุตรมาร ความคิดอย่างนี้ก็ได้ เทวบุตรมารก็เป็นอีกอย่างหนึ่ง ยก
ไว้เป็นธรรมาธิฐาน บุคคลาธิฐานซี ถ้าบุคคลาธิฐานก็เทวบุตรมารฝ่ายดี ที่มีส่วนเป็น
ภัยบ้างในฝ่ายดี ดูอย่างพระพุทธเจ้านะ มีมารแทรกอยู่ได้ นี่ฝ่ายเทวบุตรมาร ความคิดดี
ของเราแน่แหละ ถ้าเอาให้มันเด็ดวันนี้ เอาให้มันสำเร็จในคืนวันนี้ โอ๊ย.เดี๋ยวตายก่อนนะ นี่ก็
เป็นเทวบุตรมาร เข้าใจไหม เลยตายลงหมอนละเหมาะ เข้าใจไหม เอาละ เอาแค่นี้ก่อน

อ่านธรรมะหลวงตาวินตวัน ได้ที่ www.luangta.com